

[Wilhelm]

sel, hvor lille den så end var, der kunne ligge dér, for en kraftig optræden, som hr. Ib Christensen lige sagde det, for en ekspropriation, hvis det kom dertil. Den ved DUC selvfølgelig er blæst væk, i samme øjeblik socialdemokratiet går i regering med venstre.

Jeg tror ikke, at det dér nogen sinde var endt i denne her fase i hvert fald, med ekspropriation, men det er klart, at der her var en god trumf også at presse prisen på. For at sige det lidt mere lige ud: på dette punkt kostede SV-regeringen givetvis de danske forbrugere af en eventuel gasindførsel adskillige milliarder kroner, for man stillede sig dårligere i forhandlingspositionen. Så havde man en anden trumf, og det var det rige olie-, men også på lidt længere sigt gasfelt, der hedder Gorm, det rigeste af de fundne hidtil. En guldgrube simpelt hen, hvor få års udvinning vil være mere end rigeligt til at finansiere hele DUCs investering i forbindelse med gasudvindingen.

Hvad gør man så? Man har omsider sidste vinter, ved den daværende handelsministers, kan man måske nok sige, imødekommenhed over for bl. a. vores pres, fundet ud af, at man kunne bruge udvindingstilladelse politisk. Det var en af de få ting, man havde tilbage at forholde sig over for DUC med, og det gjorde man rent faktisk til en vis grad med Ruth-udvindingstilladelsen, som var af en sådan art, at A. P. Møller endnu ikke har villet benytte den. Den havde man selvfølgelig også i tilfældet Gorm-feltet, men hvad gør man så? Da forhandlingerne knap er 14 dage gamle, da man formodentlig endnu sidder og nørkler om, hvad det overhovedet er, man skal forhandle om, og hvor rygterne siger, at DUC påstod, det kun var ét felt, man skulle forhandle om, medens DONG selvfølgelig sagde, det var de fire felter, der indgik i 1976-aftalen, man skulle forhandle om, og hvor det i det hele taget kun er rammerne, man er nået til, og hvor regeringen har ét godt trumfkort tilbage, nemlig tilladelsen til at begynde at udvinde på Gorm, hvad gør man så? Så forærer man minsandten A. P. Møller fuldstændig betingelsesløst en tilladelse til at starte udvindingen på Gorm-feltet. Det påstås endda, men jeg har ikke checket det, at det skete på Mærsk McKinneys fødselsdag.

Når man behandler sine egne trumfer på den måde, er det ikke mærkeligt, vi andre

må sige: det er klart, hvad der kommer ud af det her. SV-regeringen er ved at umuliggøre enhver gasplan, der svarer til det, den socialdemokratiske regering påstod den stod for indtil for få måneder siden. SV-regeringen er ved at realisere de pessimistiske forventninger, som vi udtalte for et par måneder siden, da vi sagde, at det her ville ende med, at den nuværende handelsminister fik frembragt et forhandlingsresultat, der var så ringe, og hvor grundlaget for aftaget ved tilslutningspligt var så udhulet, at folketinget så at sige næsten var nødt til at sige nej til det forhandlingsresultat og dermed lade gassen gå til udlandet.

Det er, så vidt jeg kan bedømme – jeg håber stadig væk, jeg får uret, men jeg synes, jeg har fået sørgelig ret i de par måneder, der er gået foreløbig – det, der vil foreligge for os ikke før jul naturligvis, men engang hen på foråret.

Bl. a. derfor er der behov for en dagsorden som den, hr. Kaj Hansen har foreslået på de tre partiers vegne, til trods for at vi aldrig burde være bragt i en situation, hvor vi overhovedet skulle operere med noget, der hed tilslutningspligt; det havde ikke været nødvendigt.

At det er nødvendigt, fremgår også klart af ministerens redegørelse. I et afsnit nærmer ministeren sig denne problematik, og der står alt muligt andet, men ikke ét ord om det, der står i varmeplanudvalgets betænkning: en nødvendig tilslutningspligt, ikke ét ord. Der står, at der foreligger forskellige muligheder med hensyn til valg af styringsmekanismer, og det er det her med, at DONG skal optræde som seriøs køber, hvad DONG jo helt tydeligt slet ikke gør i dag. Så skal ministeren dække det ind med, at der er nogle muligheder her, og at det er mest naturligt at inddrage områder med eksisterende distributionsnet og nye boligområder, »andre muligheder kunne f. eks. bestå i præmierings- eller afgiftssystemer, der tilskynder forbrugerne til at tilslutte sig et etableret varmesyningsystem«. Færdig, ikke et ord om nogen tilslutningspligt, som der stod i varmeplanudvalgets betænkning, og det er selvfølgelig ikke noget tilfælde.

Det dér med tilskyndelserne ville som her påvist være fuldstændig overflødig, hvis man bare havde en »rimelig« fordeling af fordelene ved nogle energifund til en mar-